

Notat

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Notat om de indkomne hørings svar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af repatrieringsloven, integrationsloven, lov om sygedagpenge og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Styrkede incitamenter til at repatriere og systematisk kommunal vejledningspligt).

1. Indledning

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved e-mail af 19. januar 2018 hørt en række myndigheder og organisationer over udkast til forslag til lov om ændring af repatrieringsloven, integrationsloven, lov om sygedagpenge og lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Styrkede incitamenter til at repatriere og systematisk kommunal vejledningspligt) med høringsfrist den 16. februar 2018. Lovudkastet har endvidere været optaget på høringsportalen.

Følgende myndigheder og organisationer har ved høringsfristens udløb afgivet bemærkninger til lovudkastet:

Danske A-kasser, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Institut for Menneskerettigheder, KL, Rådet for Etniske Minoriteter og SOS mod Racisme.

Følgende myndigheder og organisationer har ikke haft bemærkninger til lovudkastet:

Ankestyrelsen, Danske Regioner, Datatilsynet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Flygtningenævnet, Forhandlingsfællesskabet, Landsorganisationen i Danmark (LO), Ledernes Hovedorganisation, Rigsrevisionen, Rådet for psykisk sårbare på arbejdsmarkedet, Udlændingenævnet og Ældre Sagen.

Følgende myndigheder og organisationer har ved høringsfristens udløb ikke afgivet bemærkninger til lovudkastet:

Advokatrådet, Amnesty International, AOF-Danmark, ATP, Arbejdsløsheds-kassen for Selvstændige Erhvervsdrivende, (ASE), Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, BDO Kommunernes Revision, Børne- og Kulturchefforeningen, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Folkeoplysnings Forbund, Dansk Industri, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Seniorer (Ældremobiliseringen), Det Centrale Handicapråd, Dignity –

21. marts 2018

Integrationskontor
Slotsholmegade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sagsbehandler
Anne Louise Laurberg

Tel. 61 98 33 06
Mail ala@uim.dk

Sags nr. 2017 - 15862
Akt-id 369148

Dansk Institut mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Feriekonto, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Forsikring og Pension, Frie Funktionærer, Frivilligrådet, FSR – danske Revisorer, Indvanderrådgivningen, Jobrådgivernes Brancheforening, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Landsforeningen af Fleks- og Skånejobbere - LAFS, Landsforeningen for førtidspensionister, Liberalt Oplysningsforbund, Lægeforeningen, NETOP - Netværk for oplysning, Oplysningsforbundenes Fællesråd, Pension Danmark, PRO-Vest, Rådet for Socialt Udsatte, Udbetaling Danmark, Uddannelsesforbundet, UNHCR Regional Representation for Northern Europe og Ægteskab uden Grænser.

I det følgende gengives hovedindholdet af de modtagne hørings svar samt Udlændinge- og Integrationsministeriets bemærkninger hertil.

For så vidt angår bemærkninger, der knytter sig til Beskæftigelsesministeriets ressort, har Udlændinge- og Integrationsministeriet indhentet bemærkninger fra Beskæftigelsesministeriet til brug for høringsnotatet.

Bemærkninger af generel politisk karakter indgår ikke i høringsnotatet. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan for en fuldstændig gennemgang af samtlige indsendte synspunkter henviser til vedlagte hørings svar.

2. Bemærkninger til udkastet til lovforslag

2.1. Generelle bemærkninger

Rådet for Etniske Minoriteter anerkender som udgangspunkt repatriering som et godt instrument, og lægger i den forbindelse stor vægt på, at repatriering er udtryk for et frivilligt ønske, der udtrykkes af den enkelte borger.

Røde Kors vurderer samlet, at den øgede økonomiske støtte og øgede fleksibilitet kan bidrage til at styrke motivationen for at indgå i afklaringsforløb om repatriering og gøre mulighederne for repatriering mere realistisk for nogle grupper.

2.2. Bedre muligheder for at medtage offentlig forsørgelse ved deltagelse i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at kunne træffe beslutning om repatriering (lovforslagets § 1, nr. 1, §§ 3 og 4)

Dansk Flygtningehjælp, Røde Kors og SOS mod Racisme finder det positivt, at udlændinge på sygedagpenge eller arbejdsløshedsdagpenge som led i en afklaringsproces skal kunne medtage offentlig forsørgelse ved deltagelse i praktik, uddannelsesforløb eller rekognosceringsrejser med henblik på at undersøge mulighederne for repatriering og dermed træffe beslutning herom på et velforberedt og oplyst grundlag. Dansk Flygtningehjælp forventer, at flere vil benytte sig af denne mulighed efter forbedringerne.

Danske A-kasser finder, at der er behov for at fastsætte administrative regler, som forpligter kommunalbestyrelsen til at meddele a-kasserne, at der er givet tilladelse til et medlems deltagelse i praktik eller uddannelsesforløb i eller rekognosceringsrejser til hjemlandet med henblik på at sikre, at a-kassen er bekendt med, at der retmæssigt kan udbetales arbejdsløshedsdagpenge til medlemmet i perioden, samt at medlemmet er fritaget for sin rådighedsforpligtelse. Danske A-kasser forudsætter endvidere, at et medlem under opholdet i hjemlandet eller det tidligere opholdsland bibeholder sin danske folkeregisteradresse, idet a-kasserne systemmæssigt ellers ikke vil kunne udbetale dagpenge til medlemmet, hvilket Danske A-kasser gerne ser præciseret.

Beskæftigelsesministeriet skal hertil bemærke, at lovforslaget er tilrettet således, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med udlændinge- og integrationsministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, at kommunalbestyrelsen, i forhold til modtagere af arbejdsløshedsdagpenge, har pligt til umiddelbart efter tidspunktet for afgivelsen af tilladelsen, at meddele medlemmets arbejdsløshedskasse, at pågældende har fået tilladelse til at deltage i forløb efter repatrieringslovens § 6.

Det foreslås, at dette sker ved en digital løsning, som arbejdsløshedskasserne og kommunerne allerede benytter ved administrationen af arbejdsløshedsforsikringen.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal bemærke, at det er en betingelse for at være omfattet af repatrieringsloven, at en udlænding har en gyldig opholdstilladelse i Danmark, samt at det følger af udlændingelovens § 17, stk. 1, at en opholdstilladelse bortfalder, når en udlænding opgiver sin bopæl i Danmark.

Det er endvidere en betingelse, at udlændingen ønsker at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på varig bopæl, jf. repatrieringslovens § 2. Det indebærer, at der som altovervejende udgangspunkt ikke kan ydes hjælp til repatriering, hvis den pågældende på tidspunktet for ansøgningen allerede opholder sig i det pågældende hjemland, herunder også selvom udlændingen opholder sig midlertidigt i sit hjemland eller tidligere opholdsland som led i et afklaringsforløb med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering, og som under opholdet i hjemlandet eller det tidligere opholdsland træffer beslutning om at repatriere.

Kun under helt særlige omstændigheder og efter en konkret vurdering kan det være muligt at indgive en ansøgning om hjælp til repatriering fra hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Det er i den forbindelse en betingelse, at den pågældende udlænding kun har opholdt sig i sit hjemland eller tidligere opholdsland med henblik på et ophold af kortere varighed, samt at den pågældende udlænding fortsat har sin folkeregisteradresse og eventuelle familie i Danmark.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder på den baggrund ikke, at der er behov for at fastsætte yderligere regler herom i repatrieringsloven.

Beskæftigelsesministeriet skal i forlængelse heraf bemærke, at der af lovtekniske grunde imidlertid er behov for en tilpasning af formuleringen til ændring af § 62 om rådighed, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., således at det tydeligt fremgår, at rådighedsbetingelsen om ophold i Danmark, anses for opfyldt, når pågældende efter repatrieringslovens § 6 deltager i praktik eller uddannelsesforløb eller i rekognosceringsrejser til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på senere at træffe beslutning om repatriering.

KL bemærker, at der kan være en konflikt mellem på den ene side mulighed for at deltage i en rekognosceringsrejse i op til 8 uger efter repatrieringsloven, som kan være tilrettelagt som et tilbud under integrationsprogrammet eller introduktionsforløbet efter integrationsloven, og på den anden side kommunernes forpligtelse til at tilbyde en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats efter integrationsloven, idet der højst må være 6 ugers pause mellem de virksomhedsrettede tilbud. KL foreslår på den baggrund, at der indføres en dispensationsbestemmelse i integrationsloven om, at udlændinge i forbindelse med en rekognosceringsrejse er fritaget for bestemmelserne om en kontinuerlig virksomhedsrettet indsats.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at ministeriet vil drage omsorg for, at det præciseres i integrationsloven, at praktik- og uddannelsesforløb eller rekognosceringsrejser efter repatrieringslovens § 6 kan tilrettelægges som et tilbud efter integrationsprogrammet eller introduktionsforløbet, uden at det kolliderer med kravet om maksimalt 6 ugers pause mellem de virksomhedsrettede tilbud i integrationsprogrammet.

2.3. Hjælp til udgifter til transport af personlige ejendele (lovforslagets § 1, nr. 2)

Røde Kors finder, at det er hensigtsmæssigt at indføre en større fleksibilitet i bestemmelsen om hjælp til udgifter til transport af personlige ejendele, og at det således er positivt, at der med forslaget sikres mulighed for at kunne tilvælge indkøb af bohøve. Efter Røde Kors' opfattelse bør det dog være muligt at kombinere udgifter til transport af personlige ejendele og modtage støtte til indkøb af bohøve i hjemlandet eller tidligere opholdsland.

Dansk Flygtningehjælp finder den foreslåede ændring af reglerne om udgifter til transport af personlige ejendele overvejende positiv, idet reglerne i den nuværende udformning i visse tilfælde udgør en uhensigtsmæssig praktisk udfordring både i forhold til de repatrierende og kommunerne. Dansk Flygtningehjælp bemærker dog, at en mindre gruppe af udlændinge, som har opholdt sig en stor del af deres liv i Danmark, herunder fx arbejdskraftsindvandrere fra Tyrkiet og Eksjugoslavien, vil stilles ringere efter de foreslåede regler, idet de ofte vil have en særlig tilknytning til bestemte ejendele, samt at muligheden for at medtage sådanne ejendele kan have betydning for reintegrationsprocessen i hjemlandet, men at det til visse lande ikke er muligt at transportere 2 m³ ejendele for 30.000 kr., hvorved denne gruppes muligheder for bæredygtig reintegration forringes.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker, at de foreslåede ændringer af reglerne om hjælp til udgifter til transport af personlige ejendele for langt de fle-

ste udlændinge vil medføre en væsentligt større fleksibilitet og langt bedre mulighed for at kunne erhverve sig bohaver, der kan anvendes i forbindelse med genetableringen i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, sammenlignet med gældende regler, herunder særligt i betragtning af, hvor omkostningsfuldt det er at transportere selv ganske få kubikmeter gods.

2.4. Bedre mulighed for at yde hjælp til erhvervsudstyr (lovforslagets § 1, nr. 3)

Røde Kors ser potentialet i, at der ved repatriering er mulighed for og støtte til at etablere sig som erhvervsdrivende i hjemland eller tidligere opholdsland. Ligeledes ser Røde Kors positivt på, at betingelsen om, at det ansøgte erhvervsudstyr udelukkende skal være egnet til at genopbygge hjemland eller tidligere opholdsland bliver fjernet ved den foreslåede lovændring, og nu i stedet kun betinges af en erhvervsplan i sammenhæng med erhvervsudstyret.

SOS Racisme finder, at mulighed for hjælp til opstart af egen erhvervsvirksomhed med henblik på at kunne forsøge sig selv i hjemlandet er positivt, for de udlændinge, som gerne vil repatriere.

Dansk Flygtningehjælp bemærker, at den foreslåede ændring om støtte til erhvervsudstyr udgør en væsentlig forbedring af repatrieringsloven, og erklærer sig enige med Udlændinge- og Integrationsministeriet i, at ændringen vil medføre bedre vilkår for bæredygtige repatrieringsforløb for den enkelte uanset hvilket land, der repatrieres til.

2.5. Hjælp til dækning af udgifter til anskaffelse af nationalitetspas m.v. (lovforslagets § 1, nr. 5)

Røde Kors peger på, at det erfaringsmæssigt er de færreste flygtninge på integrationsydelse, som har mulighed for at spare penge op til at erhverve sig det nødvendige nationalitetspas for at kunne genindrejse og bosætte sig i hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvorfor Røde Kors ser yderst positivt på, at der nu bliver mulighed for at modtage støtte til anskaffelsen af nationalitetspas i forbindelse med repatriering.

Dansk Flygtningehjælp ser ligeledes positivt på indførelsen af støtte til anskaffelse af nationale identitets- og rejsedokumenter, idet udgifterne hertil i visse situationer er så høje, at det reelt forhindrer muligheden for repatriering.

2.6. Systematisk kommunal vejledningspligt om repatriering (lovforslagets § 2)

Rådet for Etniske Minoriteter finder indsættelsen i lovforslagets § 2, nr. 1, positiv, idet Rådet i forbindelse med den seneste ændring af repatrieringsloven satte spørgsmålstegn ved, om en belønning i form af resultattilskud til kommunerne var nødvendig, da midlerne efter Rådets opfattelse i stedet kunne anvendes til eksempelvis rådgivning.

SOS mod Racisme er bekymret for, om den foreslåede systematiske vejledningspligt kan få kommunale sagsbehandlere til at presse udenlandske borgere til at repatriere og anbefaler, at det fremgår af lovteksten, at repatrieringsloven hviler

på et frivilligt grundlag, og kommunerne ikke kan pålægge en udlænding at repatriere, samt at Styrelsen for International Rekruttering og Integration (SIRI) skal fraråde kommunerne at presse udenlandske borgere til at repatriere.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at det allerede i dag fremgår af repatrieringsloven, at kommunerne som led i den særlige integrationsindsats efter integrationsloven og når der i øvrigt er anledning dertil skal vejlede udlændinge om mulighederne for repatriering.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker endvidere, at repatrieringsloven bygger på den forudsætning, at udlændingens tilbagevenden sker på frivilligt grundlag, hvilket eksplicit fremgår af repatrieringslovens § 2. Det er endvidere en forudsætning, at den enkelte kommune varetager sin rådgivningsopgave på et sagligt og objektivt grundlag, og således i den forbindelse tager højde for at repatriering beror på den enkelte udlændings frivillige beslutning herom.

Dansk Flygtningehjælp finder det bekymrende, at man vil indføre en systematisk vejledningspligt om repatriering for kommunerne, idet det sender uhensigtsmæssige signaler til de nytilkomne flygtninge og indvandrere, der ønsker at bo i Danmark og bidrage til udviklingen af det danske samfund. Dansk Flygtningehjælp bemærker hertil, at integration og repatriering ikke er hinandens modsætninger, men at et ubalanceret fokus på sidstnævnte fra myndighedernes side risikerer at bidrage yderligere til de vanskeligheder, der opleves omkring integrationsprocessen i kommunerne.

Røde Kors frygter, at et øget fokus på repatriering under opfølgningssamtalerne i forbindelse med integrationsprogrammet kan have den modsatte effekt end hensigten, da det virker demotiverende for flygtninge, der ikke har mulighed for at vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland. Røde Kors mener, at det er vigtigt, at alle flygtninge der introduceres for muligheden for repatriering mødes med kompetent og realistisk vejledning, og anbefaler, at den kommunale vejledningspligt beror på en vurdering af, hvorvidt repatriering er realistisk for den enkelte flygtning, herunder på baggrund af en vurdering af sikkerhedssituationen i de enkelte lande og regioner.

Efter KL's opfattelse giver det god mening at vejlede udlændinge om mulighederne for hjælp til repatriering, så længe der er et behov for det og et ønske hos udlændingen om at blive vejledt. KL foreslår, at det præciseres, at bestemmelsen ikke skal forstås således, at kommunerne i hver eneste opfølgning på integrationskontrakten, Min Plan eller i anden kontakt til udlændingen, skal bringe spørgsmålet om repatriering op, hvis udlændingen klart har taget stilling til, at det ikke er relevant, således at der ikke bruges unødigt tid på at drøfte emner, der fjerner fokus på en jobrettet indsats.

SOS mod Racisme har endelig anført, at det forekommer selvmodsigende og utroværdigt, hvis sagsbehandleren ved starten af et integrationsforløb begynder samtalerne med at pege på mulighederne for repatriering, hvorfor SOS mod Racisme

foreslår, at kommunens rådgivningspligt om repatriering ikke bør foregå løbende, men bør indskrænkes til de situationer, hvor den er relevant og nødvendig eller ønskes af borgeren selv.

Institut for Menneskerettigheder peger på, at lovforslaget ikke indeholder oplysninger om, hvilken information udlændingene modtager om konsekvenserne for deres opholdstilladelse, samt at det efter instituttets opfattelse bør sikres, at udlændingene samtidig med vejledning om repatrieringsordningen m.v. modtager information om eventuelle konsekvenser for opholdsgrundlaget, samt information om hvor udlændingen kan få yderligere oplysninger.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker, at den enkelte udlændings afklaring om, hvorvidt fremtiden ligger i Danmark eller eventuelt i hjemlandet, er et vigtigt element i forhold til integrationsindsatsen, herunder den enkelte udlændings succesfulde integration i det danske samfund. For at udlændingen kan opnå denne afklaring er det afgørende, at den pågældende er fuldt ud informeret om sine fremtidsmuligheder i Danmark samt om sine muligheder for at vende tilbage til hjemlandet, således at den enkelte udlænding har de bedst mulige forudsætninger for at tage stilling til og eventuelt træffe beslutning om at repatriere. Vejledning om mulighederne for repatriering er således en forudsætning for, at den enkelte udlænding har et grundlag for at kunne tage stilling til og eventuelt træffe beslutning om at repatriere.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal herudover henvise til, at ministeriet i november 2017 udgav en opdateret vejledning til repatrieringsloven, hvori kommunale sagsbehandlere samt andre kan finde en udførlig vejledning om repatrieringsloven, herunder hvem, der er omfattet af den personkreds, der kan modtage støtte efter loven. Ministeriet skal endvidere bemærke, at hvis en udlænding, der er vejledt om mulighederne om repatriering, udtrykker ønske om yderligere information eller eventuelt om at repatriere, kan vedkommende henvises til en individuel og uddybende rådgivning hos Dansk Flygtningehjælp, der i dag varetager rådgivningsopgaven for Udlændinge- og Integrationsministeriet, herunder kvalificeret rådgivning om tilbagevenden til det specifikke område samt konsekvenser for opholdsgrundlaget.

Udlændinge- og Integrationsministeriet vil endvidere hurtigst muligt efter lovforslagets vedtagelse drage omsorg for, at der udarbejdes en vejledning om lovændringerne til kommunerne.

For så vidt angår KL's og Røde Kors' bemærkning om, at vejledningspligten skal bero på en vurdering af, hvorvidt repatriering er realistisk i det enkelte tilfælde, samt at der således ikke nødvendigvis skal vejledes i forbindelse med hver eneste opfølgning på integrationskontrakten eller Min Plan, skal *Udlændinge- og Integrationsministeriet* bemærke, at det følger af delaftale om Fokus på tilbagevenden til hjemlandet, som regeringen og Dansk Folkeparti indgik som led i finanslovsaftalen for 2018, at kommunerne i forbindelse med den løbende opfølgning på integrati-

onskontrakten og via jobcentrene skal forpligtes til en systematisk vejledning af udlændinge om mulighederne for at repatriere.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal endvidere bemærke, at det fremgår af lovforslaget, at vejledningen om repatriering skal indgå som en fast del af kommunalbestyrelsens vurdering af den enkeltes muligheder. Dette vil navnlig være relevant for udlændinge, der ikke har opfyldt de mål, der er fastsat i deres integrationskontrakt, og hvor opfølgning derfor skal ske hver tredje måned, eller hvor senere indtrådte begivenheder, såsom ledighed, medfører, at der på ny skal ske opfølgning på integrationskontrakten, og hvor repatriering i visse tilfælde kan udgøre muligheden for at etablere en bedre tilværelse i hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Beskæftigelsesministeriet bemærker, at for udlændinge, der ikke længere er omfattet af integrationsprogrammet, vil repatrieringsvejledningen finde sted i forbindelse med samtalerne under kontaktførelsen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og i forbindelse med opfølgningen i sygedagpengeloven. Disse udlændinge, der har overstået integrationsprogrammet, får indsats efter den generelle beskæftigelseslovgivning. Det er i lovforslagets bemærkninger tydeliggjort, at den systematiske repatrieringsvejledning for disse skal finde sted, når det vurderes relevant i forhold til den enkeltes integrations- og beskæftigelsesmuligheder.

Der foreligger således ikke for udlændinge uden for integrationsprogrammet en forpligtelse til at vejlede om repatriering ved hver eneste opfølgning på integrationskontrakten eller Min Plan m.v. Endvidere indebærer forpligtelsen til at vejlede om mulighederne for repatriering ikke, at jobcenteret skal vurdere, om repatriering i det enkelte tilfælde er den rette løsning. Den vurdering tilkommer den pågældende udlænding at foretage, eventuelt efter at have modtaget rådgivning fra Dansk Flygtningehjælp.

KL er ikke enig i, at kravene til en systematisk og styrket vejledningsindsats ikke har administrative konsekvenser, og KL ser derfor frem til de økonomiske forhandlinger af lovforslaget.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at der med nærværende lovforslag ikke følger en videre vejledningsforpligtelse for kommunerne, end den, der blev indført ved lov nr. 759 af 29. juni 2011, og som var gældende i perioden fra den 1. juli 2011 til den 1. juli 2012. Det bemærkes hertil, at det fremgår af det daværende lovforslag, L 211 forslag til lov om ændring af repatrieringsloven og integrationsloven (Styrket kommunal vejledningspligt og indførelse af resultattilskud i forbindelse med repatriering m.v.), at styrkelsen af den kommunale vejledningspligt om mulighederne for repatriering efter repatrieringsloven forudsættes at indgå i de samtaler, der allerede i dag afholdes som en fast del af integrations- og beskæftigelsesindsatsen. Herudover bemærkes, at da bestemmelsen blev afskaffet i 2012 gav det ikke anledning til en modregning i kommunernes bloktilskud. Forslaget forventes således ikke at medføre merudgifter for det offentlige.

2.7. Andre bemærkninger

Rådet for Etniske Minoriteter finder det nødvendigt, at man iværksætter yderligere foranstaltninger for at sikre, at de personer, der vil benytte sig af repatrieringsloven, og som har familie i Danmark, får mulighed for at besøge deres familie og venner gennem en nem indrejse til Danmark, hvor de er fritaget for at skulle igennem en eventuel besværlig visumansøgningsproces. Rådet mener, at flere personer, især fra den ældre generation, ville benytte sig af repatrieringsmuligheden, hvis de var garanteret en nem indrejse til Danmark i forbindelse med familiebesøg.

Udlændinge- og Integrationsministeriet skal hertil bemærke, at en udlænding, der repatrierer med støtte i medfør af repatrieringsloven, opgiver sin opholdstilladelse i Danmark, og er derfor efter repatriering stillet som enhver anden borger i det pågældende land for så vidt angår eventuelle krav om visum ved indrejse og ophold i Danmark.

Det fremgår dog af Udlændinge- og Integrationsministeriets vejledning om behandling af ansøgninger om visum til Danmark, at en udlændings tidligere uproblematiske ophold i Danmark med opholdstilladelse i en række tilfælde vil blive tillagt positiv vægt ved en ansøgning om Schengenvisum til Danmark, og der er således efter de gældende regler allerede taget højde for repatrieredes situation.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker endvidere, at bestemmelser om visumpligt og visumfritagelse er fastsat i visumforordningen (Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav), som finder direkte anvendelse i Danmark. Det betyder bl.a., at Danmark ikke egenhændigt kan beslutte at indføre visumfrihed for visse nationaliteter, f.eks. tyrkiske statsborgere, ved indrejse til Danmark, ligesom det ikke er muligt nationalt at undtage statsborgere fra visumpligtige tredjelande, der har haft permanent opholdstilladelse i Danmark, men som har opgivet denne i forbindelse med repatriering, som persongruppe fra den generelle visumpligt.